

Lisäeduskunta

Eduskunnalle aiotaan rakentaa uusi lisärakennus, vaikkei entistäkään ole vielä käytetty loppuun. Ihan tarkkaan ei taida olla selvillä, onko lisukkeen rakentamisesta todella tehty jonkinmoinen päätös, mutta ainakin on julistettu arkkitehtuurikilpailun rakennuksen piirtämiseksi.

Sikäli kuin näin maallikkona voi osallistua suunnittelukilpailuun, kerrottakoon muutamia näkemyksiä siitä, minkälaisessa tilassa tavallinen kansalainen haluaa tulla lisäedustetuksi. Ideoiden taustalla on tietysti myös rakentajakaupungin, Helsingin, rakennustaiteellisten saavutusten pitkäaikainen sivustaihailu.

Näillä perusteilla näyttää suotavalta, ettei lisäeduskuntaa rakenneta marmorilaatoilla päällystetystä lumesta. Tai ehkäpä näitäkin voisi kokeilla, koska eihän niitä liene vielä missään yritelty yhdessä. Vain erikseen käytettyinä lumi ja marmori ovat lievästi epäonnistuneet. Kukaties lisärakennus hyvinkin pysyisi koossa kesäisin marmorilaattojen varassa ja talvella jäädytettynä.

Seinärakenteissa on joka tapauksessa syytä suosia läpinäkyvää lasia. Kansanedustaja työnsä ääressä kuuluu olevan nykyisin niin harvinainen ilmentys, että helsinkiläisten ornitologien keskuudessa on levinnyt laaja bongasharrastus: kuka ehtii nähdä vilauksen useimmasta edustajasta yhden istuntokauden aikana. Utterimmat bongajat ovat kuulemma nähneet jopa yli sata erilaista. Jos ja kun tämä harraste leviää nykyisestäänkin, bongareista olisi siivoojille kohtuutonta haittaa lisärakennuksen sisätiloissa, joten on kaikille mukavampaa pitää heidät ulkosalla, mistä voi bongata lasiseinien lävitse.

Tietysti myös sisätilojen suunnitteluun on kiinnitettävä erityistä huomiota näinkin merkittävässä rakennuksessa. Järkevintä lienee alusta alkaen pehmustaa kaikki sisäseinät ja mahdollisesti myös pyöristää nurkat. Tätä tarvitaan erityisesti kaiun poistamiseksi, jottei lisärakennus ikävällä tavalla kumise tyhjiyttään. Tuskinpa pehmustetuista seinistä ja pyöreistä nurkista on muutenkaan haittaa.

Oma kysymyksensä on se, miten järjestetään liikenne vanhan ja uuden eduskuntatalon välillä. Nehän erottaa toisistaan vilkasliikenteinen katu, jonka ylittäminen on kohtuuttoman vaarallista kansamme edustajille. Vaihtoehdoiksi jäävät siis tunneli tai kiertotie. Koska tunnelin kaivaminen kovaan kallioperään on työlästä puuhaa, ilmeisesti paras ratkaisu on se, että halutessaan toiseen taloon toiselle puolelle katua kansanedustajat pirauttavat paikalle taksin, joka kiertää korttelin ja kuljettaa lastinsa ovelta ovelle. Kaiken lisäksi tähän on käytännössä ilmaista kyytiä, koska pirssit voi maksaa taksiseteleillä eikä niihin kulu oikeaa rahaa ollenkaan.



Artikkelin lähde [Kaleva](#)